

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3403/2018
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божицара Вујичића, Весне Поповић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Андреј Халупа адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Мијановић адвокат из ... и ГГ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 147/2018 од 01.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 147/2018 од 01.03.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 147/2018 од 01.03.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ВВ за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 167/16 од 09.10.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужиоци АА из ... и ББ из ... сувласници у једнаким деловима по основу одржаја на парцели ... - њива VI класе нова земља од 49 ари 89 м² парцели ... - њива VI класе нова земља од 28 ари 77 м² и парцели ... - њива VI класе нова земља од 57 ари 55 м² уписаних у лист непокретности ... КО ..., а тужени обавезани да трпе да се ова промена у свим јавним књигама Републичког геодетског завода - Служба непокретности Панчево спроведе на основу ове пресуде након правноснажности исте. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да солидарно накнаде трошкове поступка тужиоцима у износу од 167.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 147/2018 од 01.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог ВВ као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 167/16 од 09.10.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку. Поднеском од 18.06.2018. године тужени је допунио изјављену ревизију, али је то учинио по протеклу законом прописаног рока из члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, па зато наводи из тог поднеска нису узети у разматрање.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду примере из судске праксе приложене уз ревизију, испуњени су услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) за одлучивање о посебној ревизији. Из тог разлога, на основу наведеног члана, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог ВВ није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су унуци покојног ДД који је умро године и оглашени су за наследнике његове заоставштине. Сада покојни ДД је спорне парцеле купио током 1983. године од туженог ГГ, исплатио је продајну цену и ступио у њихов посед, али са продавцем није закључио писмени уговор о купопродаји оверен код суда. Тим поводом деда тужилаца је позвао туженог ГГ пред Мировно веће Месне заједнице у ..., које је 16.04.1988. године одржало расправу и о томе сачинило записник. Сада покојни деда тужилаца је пред Мировним већем тражио од туженог ГГ да се земља грунтовно среди и да сачине уговор, на шта је тужени пристао али је тражио да му се претходно надокнади плаћени порез на земљу са каматом. Расправа пред Мировним већем је окончана тако што су странке договориле да пренос власништва изврше до 10.05.1988. године, а уколико то до тада не учине оштећена страна се упућује са спор реши путем суда. Породица сада покојног ГГ се у поседу спорних парцела налази од 1984. године. Након ДД смрти парцеле је држао и обрађивао његов син ЂЂ све до своје смрти (... . године), а од тада се у њиховој државини налази тужиља АА, која их обрађује у договору са својим братом - тужиоцем ББ. За све то време тужиоце и њихове претке нико није узнемиравало, а чињеницу да у јавним књигама парцеле нису уписане као својина

покојног ДД тужиоци су сазнали током 2014. године, када су покренули поступак за расправљање његове заоставштине. Тужени ВВ је у катастру непокретности уписан као власник предметних парцела. Право својине на њима овај тужени стекао је у извршном поступку наплате новчаног потраживања од дужника - туженог ГГ. Извршни суд је 17.01.2014. године донео закључак о предаји спорних парцела туженом ВВ, али он никада није уведен у њихов посед.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 28. Закона о основама својинскоправног односа регулисано је стицање својине одржајем, тако што је прописано да савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година (став 4). Према члану 30. наведеног закона, време потребно за одржај почиње тећи оног дана када је држалац ступио у државину ствари, а завршава се истеком последњег дана времена потребног за одржај (став 1), с тим што се у време потребно за одржај урачунава и време за које су претходници садашњег држаоца држали ствар као савесни и законити држаоци, односно као савесни држаоци (став 2).

Одредбом члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да је државина савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова. Према ставу 3. ове одредбе, савесност државине се претпоставља.

У конкретном случају, тужилац и њихови правни претходници - деда ДД и отац ЂЂ, налазе се у несметаном поседу спорних парцела од 1984. године. Њихова државина, супротно наводима ревизије, је савесна. Деда тужилаца је у посед предметних парцела ступио пошто је продавцу - туженом ГГ исплатио у целости продајну цену (продавац никада није покретао парницу за извршење уговора - исплату евентуално неисплаћеног дела цене, или раскид уговора због неизвршења обавезе купца у потпуности), а уговор о купопродаји у писаној форми није закључен кривицом продавца, његовим одбијањем да то учини без претходне накнаде плаћеног пореза на имовину. Но, и када би се прихватила теза ревидента да сада покојни ДД није био савестан држалац, јер је знао да нема законит основ за своју државину, његов наследник ЂЂ је савестан држалац. То је у складу са чланом 28. став 5. Закона о основама својинскоправних односа, којим је прописано да наследник постаје савестан држалац од тренутка отварања наслеђа и у случају када је оставилац био несавестан држалац, а наследник то није знао нити је могао знати, а време за одржај почиње тећи од тренутка отварања наслеђа. У таквој ситуацији, би се рок за одржај рачунао од 15.02.1994. године (смрти ДД) и до дана подношења тужбе (29.04.2014. године), протекао је рок од 20 година, а тужени у овом спору нису успели оборити законску претпоставку о савесној државини оца тужилаца и тужилаца.

Околност да је пре истека рока за одржај из члан 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа суд у извршном поступку наплате новчаног потраживања од туженог ГГ спорне парцеле досудио туженом ВВ (закључци И 2414/2010 од 09.12.2013. године и 26.12.2013. године) и одлучио о њиховој предаји (закључак И 2414/2010 од 17.01.2014. године), није од значаја јер овај тужени никада није уведен у њихов посед.

Протеком временског рока за одржај у којем власник - тужени ГГ, односно тужени ВВ нису вршили право својине, фактичко стање претворило се у правно у виду признавања тужиоцима права својине.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужени ВВ није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка. С тога је, на основу члана 153. став 1. и 165. став 1. ЗПП, његов захтев за накнаду трошкова одбијен и одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић